

Vršovice 3.5.2009

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, všechny vás vítám ve společenství, kde jsme se sešli, abychom se těšili a děkovali za to, že nás Pán Bůh má rád a je s námi každý den.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Plésej Bohu všecka země. Zpívejte žalmy k slávě jména Jeho, ohlašujte slávu a chválu Jeho. Ž 66,1n

Píseň: 189

Modlitba: Pane Bože, přicházíme, abychom děkovali. Za krásné dny, které v tuto dobu smíme prožívat. Za zázrak přírody, která kolem nás rozkvétá do krásy. Za to, že jsme dnes ráno mohli ve zdraví vstát a přijít do této modlitebny. Za to, že jsme se směli těšit na konkrétní lidi, na konkrétní setkání. Za to, že smíme vědět, že nejsme sami.

A také za to, že před námi dnes otevřeš své Slovo, abychom uslyšeli o tom, co všechno pro nás i pro každého člověka děláš. Abys nám ukazoval, jaký život se Ti líbí, jaký život smíme a máme žít. Děkujeme Ti, že nám ukazuješ člověka, který žije vedle nás, že nám ukazuješ, jak velikou věcí v lidském životě je láska a odpuštění.

Prosíme, uč nás žít tak, abychom žili Tobě k slávě a druhým byli pomocí.

Amen.

Čtení: Lk 15,11-24

Píseň: S387 Přímluvný zpěv

Text: 1K 15,14

Haleluja. Seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky svou smlouvu; svaté, bázeň budící je jeho jméno. Haleluja. Ž 111,9

Povím vám příběh. Trochu podobný tomu, který vám četl Ondra. I když vlastně jiný, protože není o člověku, který by z domova odešel, ale on žádný domov neměl. Ale oba příběhy jsou o tom, jestli je možné vrátit se domů, jestli je možné domov najít, i když je daleko a není ani vidět. Je to příběh knížky Hany Klenkové „Darebák“. Ale nejdřív si, děti, řekneme, co to takový domov je. Je to byt, ve kterém žijeme? Δ Je tohle domov? A teď si představte, že byste se přestěhovali. A bydleli úplně někde jinde. Δ Je to také domov? Ano - protože jsou tam ti, které máme rádi a kteří mají rádi nás.

Ale začneme s naším příběhem. Byl jednou jeden kluk. Ten domov neměl.

Neměl nikoho, kdo by ho naučil mít rád. Protože to se učit musíme. Všechno se musíme učit. To už tak je. Takhle ten kluk vypadal. Ů Mračil se na celý svět. Pral se, nic si nenechal líbit. Zlobil se na lidi, nenáviděl je a byl nešťastný. Protože byl sám. Nikdo s ním nechtěl kamarádit, nikoho nezajímal. „Když vy se mnou nechcete kamarádit, tak já vás nepotřebuju taky.“

„Byl jsem velmi opuštěn. Čím opuštěnější jsem byl, tím více jsem si uvědomoval, že to se mnou není v pořádku. Chtěl jsem se radovat, smát se, měl jsem živou touhu po štěstí, ale učil jsem se zatlačovat všechno nenávistí. Byl jsem cizincem v nepřátelském světě. Nikdo mě neměl rád a já jsem také neměl nikoho rád. Nikomu nezáleželo na mně a mně nezáleželo na nikom.“

To je smutné. Jakoby to bylo všecko předem dané. Jakoby s tím nešlo nic dělat. Jakoby nenávist byla silnější. Jakoby domov nebyl pro každého.

Píseň: S143 Kde, Pane, jsi?

Je to smutná písnička, kterou jsme zpívali. Jakkpak asi ten náš příběh skončí? Vzpomenete si na příběh, který četl Ondra? V něm člověk, který ztratil domov, domov zase našel. A podívejte se, jak krásně nám závěr příběhu namaloval pan malíř. Otec přijímá svého ztraceného syna. Syn našel svůj domov. Jen jestli se to tak může stát? Jestli se to tak stane i v tom našem příběhu.

Ten kluk, o kterém jsme vám začal vyprávět, se jmenoval Martin. A moc dobře to s ním nevypadalo. Vyhodili ho ze školy a poslali do jednoho dětského domova. Martin se tam bál, protože myslel, že to je polepšovna. Ale nebyla. Byl to dětský domov, kde byla spousta dětí, které neměly kam jít. Stejně jako Martin. A vše řídili manželé Trojanovi, kteří se snažili, aby děti domov skutečně našly.

A tak začal velký boj. Mezi Martinem a ostatními. Mezi starým Martinem a nabídkou domova. Co jsme si řekli o Martinovi? Co o něm víme? Že nenáviděl - všechny a všechno. A nikomu nevěřil. Začal velký boj, jestli je silnější nenávist nebo nabídka domova. Boj o to, jestli ten příběh z Bible, příběh o milosrdném otci, má proavdu.

Nebylo to lehké. Neměl to lehké Martin, ani lidé okolo něj. Naučit se vědět, že mě má někdo rád. Naučit se mít rád druhé.

„Zase všichni proti mně. Co mám dělat? Kdybych je moh všechny rozsekat,

nebo kdybych tady raděj vůbec nebyl!"

A tak se dál mračil a pral se a zlobil. Ő

A trvalo to dlouho. A přece ho nevyhnali. Přece se ho pan Trojan zastal, když si na něj přišli ze školy stěžovat, protože ukradl peníze. „Neudáte. Rozmyslíte si to. A kdybyste udal, nedám ho. Ten chlapec je můj.“ Něco se začalo lámat.

»Pak jsem to řekl nahlas.

„Mám rád pana Trojana.“

A pak jsem řekl trochu tišeji, ale s velkou jistotou: „Pan Trojan má rád mne.“«

A tak ten boj Martin nakonec vyhrál. Naučil se mít rád, naučil se věřit tomu, že i druzí mohou mít rádi jeho. Nenávist nevyhrála. Martin našel domov. Jako ztracený syn na tom obrázku.

Píseň: S45 Díky

Mám tu knížku rád. Často se k ní vracím. Mám také moc rád podobenství, které nám četl Ondra. Podobenství o milosrdném otci. Příběh o domově. Příběh, který vyprávěl Ježíš z Nazareta. Kdysi dávno. A od té doby lidem vrtá hlavou, jestli je to sen nebo skutečnost.

A jiní v tom, milé děti, nebudete ani vy. Budete se trápit nad tím, jestli to tak je, jestli to může na tom našem světě takto fungovat. Jestli nemají stejně větší moc lidé, kteří učí nenávidět místo mít rád. Velice jednoduchá otázka. A my víme, že na ní dokáže odpovědět jenom víra: „Byl Ježíš z Nazareta - ten, který byl přesvědčený, že láska a odpuštění mají u Boha budoucnost, ten který byl ukřižován - byl tento Ježíš také vzkříšen? Má láska a odpuštění budoucnost nebo je to pohádka?“ To je těžké nejen pro děti. A na nás je, abychom jim o tom svědčili. Ve víře. Zcela jednoduše. Svým životem. Velkým povzbuzením pro nás může být i to, že příběh, který jsem vyprávěl, je skutečný. Bylo a je pro mě velkým povzbuzením ujištění bratra profesora Matějčka, který mi vyprávěl, že tento dětský domov z knížky "Darebák" existoval. Že existovali ti lidé - manželé Klenkovi - kteří učili děli milovat místo nenávidět. Byl jsem - a jsem stále - bratru profesorovi velice vděčný. Za svědectví naděje. Za svědectví, že Ježíš z Nazareta byl vzkříšen. Že se k němu Pán Bůh přiznal a dává tak budoucnost všem, kteří hledají domov.

Amen.

Píseň: 635

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Jděte nyní a slovem i skutkem uvádějte ve známost evangelium a dělejte si starost o spravedlnost, lásku a pokoj.

Jděte v naději setkání s Ježíšem Kristem mezi nejmenšími z našich bratrů a sester
a žijte v naději Božího navštívení.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 176 Někdo mě vede za ruku